

A gazda és a lólábú ördögök

Egyszer karácsony éjjelén történt, hogy egy gazdaember maga maradt otthon, mert a család elment éjféli misére. Midőn a távozók után becsukta az ajtót, visszament a szobába, s olvasgatni kezdett. Egyszer csak kopognak az ajtón, belépett azon három idegen. A gazda nagyon elcsodálkozott ezen, hogy e három hívatlan vendég hogyan jutott be hozzá, midőn ő épp előbb kétszer is megfordította a konyhaajtó zárjában a kulcsot. De mivel azok hárman voltak egymagával szemben, nem merte őket kitessekélni. Jobbnak látta barátságos arcot vágni a rossz játékhoz, és leültetve őket beszélgetésbe kezdett velük. Midőn már jó darabig beszélgettek, az egyik csavargó azzal az ajánlattal állt elő, hogy leülhetnének kártyázni, hogy az idő jobban múljon. A gazdának sehogyan sem tetszett a dolog, s meg is jegyezte, hogy nem tartja illőnek, hogy midőn minden igazhívó lélek a templomban van, ők meg az ördög bibliáját forgassák. De a három utas annyira hősködött, hogy végül is a gazda, nem merve velük ellenkezni, kötélnek állt és előhozta a kártyát.

Játék alatt megfigyelte, hogy hívatlan vendégei furcsa szemmel néznek össze. Gyanút fogott, s hogy szándékukról meggyőződjön, úgy tett, mintha véletlenségből leejtett volna egy kártyát és lehajolt utána. Közben gyorsan az asztal alá pillantott, – s akkor rémült el, hogy mindhárom csavargónak lólába van. Neki sem kellett több, rögtön felugrott a székről, felkapta a sarokból a baltáját, nagyot káromkodva belévágta azt a mestergerendába. Majd ráordított a három idegenre, hogy azonnal takarodjanak ki, mert most már tudja, hogy kikkel van dolga. Erre ezek is felugráltak az asztal mellől, s egykettőre eltűntek, mint a kámfor. De az egyikük még megjegyezte: „Szerencséd, hogy felismertél, mert különben megkeserülted volna!”